

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

83. Vnum quid cum Maria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

hæc autem Unio hæc habet 1. ut IOSEPHVS
 qui membrum est in omnibus subfit Christo. 2.
 ut alijs, quibus Christus non delegat potestatem,
 non subfit. 3. Ut memoriâ, intellectu, ac volun-
 tate, tanquam re propria & independente, careat:
 hæc enim ad caput spectant. 4. Ut influxum reci-
 piat à capite, sine exceptione, dilatione, defectu,
 &c.

ELOGIVM LXXXIII.

I O S E P H

Vnum quid cum MARIA?

Non te teneo Lector, sed syllogismò unicò
 persuadeo, quod dico, Vir est unum quid
 cum uxore sibi desponsata, Atqui IO-
 SEPH est Vir, MARIA est eius desponsata uxor.
 Ergo IOSEPH est unum quid cum MARIA, At-
 qui si unum quid est cum MARIA, communem
 habet dignitatem cum illa. Est autem dignitas eius
 dignitatum omnium maxima, Est ergo IOSEPH
 ex hoc cum MARIA coniugiò dignitatem omniù
 maximam consecutus; cuius vindicandæ causa hæc
 in arenâ cum quocunque lubens congregiar.

Verùm hîc illico nescio quis opponit se mihi,
 & ànne exclamat; unum quid vir ille cum uxore
 sua esse potest, quando non sunt duo in carne unâ?
 quod tamen exigitur. Genes. 2. v. 24. Matth,
 19. v. 5. Marc. 10. v. 1. ad Cor. 6. v. 16. ad

Q 5

Ephes,

Ephes. 5. v. 31. Atqui nunquam IOSEPHVS & MARIA fuerunt duo in carne una per copulam carnalem, sicut nec fuere David & Abisag Sunamitis. vti enim 3. Reg. 1. v. 4. legitur *Rex vero non cognovit eam* ita habetur Matth. 1. v. 24. *Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum.* Ergo nunquam IOSEPH potest esse, credive, unum quid cum MARIA esse. At ego hominem hunc etiam levi, quod ajunt, brachio respello. Nam an non legit. Act. 4. v. 32. *multitudo autem credentium erat cor unum, & anima una?* Atqui ubi cor unum, & anima una, est eatenus caro una? Non ergo solum duo, sed tota credentium multitudo potest eatenus esse in carne una. Ad hæc vero, an esse potest homo doctus qui tot diversis Scripturæ locis Deum repetentem hæc verba *Erunt duo in carne Vna*, respexisse censeat Viri & Mulieris commixtionem? Certè me hoc, quod profiteor docendi munus non finit. Nam 1. perbrevis est ea actio. 2. Localis tantum, & per contactum. 3. Vitalitatis propriè dictæ expers. 4. Multis alijs commixtionibus superatur; vbi tamen plura non dicuntur propriè in carne una esse.

Insuper eò haud dubiè sensu hæc sunt à Deo prolata verba, qui communis est omni matrimonio cuius naturam explicat. Atqui talis non est vnitas commixtionis, quia hæc in matrimonio ratò, & inter Virgineos coniuges non habetur. Vel ergo IOSEPH & MARIA non sunt duo in carne vnâ; vel si sunt, commixtio ab hac maris & femi-

næ vnitate procul amandari potest. At sunt IOSEPH & MARIA adeò unum quid, vt nullam unquam coniugum par magis unum fuisse existimem.

Huius rationes sunt, 1. Quia ipse Deus prodigiosè hoc solum matrimonium coniunxit, ut Elog. 8. ex Patribus probavi. 2. Interest deinde Dei, ut hanc coniunctionem in manu forti & Brachio extento tueatur, ne à quoquam dissolvi possit. 3. Ipsi contrahentes nihil minus volunt, aut velle possunt, quàm dissolutionem initi matrimonij, maximè postquam Angelus Matth. 1. v. 20. dixit; IOSEPH *fili David noli timere accipere MARIAM Coniugem tuam.* 4. Idem in ijs in quibus alij inter se plurimum discrepant, summa consensione omnium auctorum invicem convixère. 5. Se suòque omnia referebant immediatè ad altissimum finem, qui Christus est, & ferè semper in oculis vtriùsq; ne dicam animis, versabatur. 6. Nulla unquam conjux plura, & majora bona, viro suo obtulit, atque attulit MARIA IOSEPHO. quod quidem probatu difficile non esset. Sed contentus esse volo autoritate S. Bernardini. Sen. in serm. de laudibus IOSEPHI ubi, *cum omnia, inquit, que sunt Vxoris, sint viri, credo quod Beatissima Virgo, totum thesaurum cordis sui, quem IOSEPH recipere poterat, ei liberalissima exhibebat.* At ô mi Deus! quam magnus est thesaurus cordis MARIÆ! & quàm multum inde recipere IOSEPH potest! 7. nulli unquam prole nobiliore donati fuerunt, nullique plus pro eadem laboravère, timuère, ac passi sunt,

eo enim labori timor, ac passio gravior est, quo id est maius cuius causa labor, timor, & passio suscipitur. At nulla unquam proles Maior IESV fuit, nullaque charior parentibus. IESVS ergo se ipso univit, inter se, & sibi, hos suos parentes. Sunt ergo propter ipsum maximè unum quid inter se.

ELOGIVM LXXXIV.

IOSEPH

Amabilissimus Deo, Deiparæ, & Angelis.

PLus ne sit amari, quàm amare, problema non ignobile esse potest. Sed mihi, si, quod præmanibus est, intuear, utique plus est IOSEPHVM summè amari à Deo, Deiparâ, & Angelis, quàm vicissim ipsum amare istos. Quapropter cum iam iam proximè consequens Elogium explicaturus essem, repentè verto vela, & primas amoris illi, quò Deus, Deipara, & Angeli amaverunt IOSEPHVM, do.

Occurrit autem initiò statim Salomon. 2. Reg. 12. v. 25. qui primus cognomen accepit, *amabilis Domino, eo quod diligeret eum Dominus.* At quanto magis, inquiebam ego, hoc idem meretur IOSEPHVS meus, longè supra Salomonem amabilior Domino IESV? Certè de amore eius in IOSEPH, Paulus Barry cap. 5. Alim. Piet. mihi fol. 65. hæc habet. *Dubitandum, inquit, non est, quin Redemptor*